

Mau Nói Em Yêu Anh

Chương 3 : Chương 3: Đẹp trai thua chai mặt

Hôm nay nghe thấy em nói chuyện điện thoại, giọng nói nhỏ nhẹ dịu dàng: “Vâng ... thế à? Không sao ... Được, buổi tối gặp.”

Chẳng lẽ là cái con rùa biển kia? Trong lòng tôi bỗng rối loạn.

Mấy hôm nay tôi đều đối xử với em cẩn thận lịch sự, muốn xây dựng hình tượng người đàn ông tử tế đàng hoàng. Đến giờ đã có chút mệt mỏi diễn không nổi nữa rồi. Đợi em gác điện thoại, tôi nhin không được liền hỏi: “Sao nói chuyện với tôi em chưa bao giờ dùng giọng điệu thân thiết như vậy?”

Em trả lời cũng coi như có chút khách sáo, nhếch mắt nhìn tôi một cái, mặc dù chỉ là dùng có nửa con mắt nhìn tôi: “Ừ, con người tôi vốn là với người thì phải dùng tiếng người, với quý thì phải dùng tiếng quý.”

Sax? Như vậy thì khác gì nói tôi là quý, hẳn ta là người? Không nhin nữa, ông đây đích làm người tốt nữa, chẳng phải đều nói đàn ông không xấu, phụ nữ không yêu đấy thôi? Hôm nay tôi liền ngửa bài luôn với em.

“Này, nhóc con, con rùa biển đấy có gì tốt hơn anh hả?”

Em trừng mắt nhìn tôi một cái: “Anh hỏi tôi? Được, hôm nay tôi nói rõ với anh, xin chú từ nay về sau hãy tỉnh táo đối mặt với sự thực. Anh ấy, trẻ tuổi, đẹp trai, tình sử sạch sẽ; chú, vừa già vừa xấu lại còn lằng nhằng bắt cáN tay.”

Tôi suýt chút nữa nghẹn mà chết, nhóc con kia không tiếc sức lực mà đã kích tôi. Ông đây tung hoành ngang dọc trên thương trường đã mười mấy năm, phá được bao cửa ải khó khăn chính là dựa vào miệng dẻo da dày.

“Nhóc con, em đợi đấy, ngày mai tôi sẽ cho em một bản báo cáo.”

Hôm sau tôi đưa cho em một bản kế hoạch tên là ‘Báo cáo phân tích khả năng kết hôn giữa Liễu Như Mi và Lữ Băng Phi’.

Nội dung như sau:

1. Lớn tuổi hơn ý là thành thực, không phải già. Tuổi tâm lý của đàn ông thông thường trẻ hơn phụ nữ. Nếu tìm ông xã cùng tuổi, vậy chính là em có thêm em trai, thậm chí là con trai. Bình thường, phụ nữ quá nửa đời người phải đóng vai mẹ, căn cứ vào định luật vạn vật cân bằng, tất yếu phải có một người tương đương mới có thể duy trì cân bằng cho người phụ nữ. Cho nên phụ nữ nên lấy một người chồng hơn tuổi mình nhiều một chút, lúc nào cũng có thể đem lại cho phụ nữ sự quan tâm như là của anh của cha, ổn định, cân bằng lại thế giới của phụ nữ. Lữ Băng Phi hơn Liễu Như Mi 8 tuổi, đủ thành thực mà lại không già, vô cùng thích hợp.

2. Cũng theo định luật vạn vật cân bằng, chỉ có trai xấu với gái đẹp, trai đẹp với gái xấu, như thế thế giới mới hòa bình. Ngoài ra, đàn ông đẹp trai đã quá quen nhìn ngoại hình đẹp đẽ, mỹ mạo đối với bọn họ sẽ khó mà có kích thích được. Ngược lại con gái đẹp ở trước mặt đàn ông xấu trai một chút sẽ có cảm giác rõ ràng về sự ưu việt, đàn ông xấu trai cũng bởi vì theo đuổi gái xinh mà sẽ cam tâm tình nguyện phục tùng mỹ nữ. Xét thấy Liễu Như Mi cá tính mạnh bạo, Lữ Băng Phi quả thực là lựa chọn có một không hai của em.

3. Về chuyện bắt cá N tay, có kinh nghiệm thì kỹ thuật mới thành thực, N tay ngày xưa đều là để chuẩn bị lót đường cho 1 tay cuối cùng. Phạm phải sai lầm rồi tuyệt đối sẽ không tái phạm, cái đó gọi là con hư biết nghĩ lại còn quý hơn vàng, lãng tử quay đầu sẽ là người chồng tốt. Ngược lại, nhiều người trong sạch chẳng qua là không có cơ hội gây án, nói không chừng sau này sẽ càng bại hoại. So với một số người giống như quả bom hẹn giờ, thì tìm một quả bom đã nổ rồi còn an toàn hơn, như Lữ Băng Phi là rất an toàn.

4. Lữ Băng Phi sự nghiệp vững vàng, còn rùa biển kia mới chập chững khởi nghiệp. Là một cô gái biết suy nghĩ, Liễu Như Mi biết rõ hái trái cây so với việc trồng trái cây thuận tiện lại kinh tế hơn nhiều.

... Phía dưới còn mấy ngàn chữ rõ ràng mạch lạc. Nhớ lại năm đó lập nghiệp tôi còn không viết một bản kế hoạch tương tận đến vậy.

Xem xong bản kế hoạch, em chỉ phun một câu nhạt nhẽo, không thèm để ý đến tôi, nhưng cũng không có vẻ quá phản cảm. Tôi lại càng thêm vững dạ, về sau các loại đòn thối nát, đòn rẻ tiền, đòn sát thương, đòn ám toán cùng tiến lên, đương nhiên là phải dùng văn, dùng võ tôi đánh không lại em. Mà em ngay từ đầu đã dùng ngón đòn độc mồm độc miệng đả kích tôi thâm hiểm. Nhưng tôi lại càng bị từ chối lại càng hăng, cứ tiếp tục quấn quít lấy em. Người ta vẫn nói đẹp trai thua chai mặt, tôi cũng không tin không thể mài sắt nên kim.

Lúc đầu em còn có ý né tránh tôi, sau đó phát hiện không hiệu quả, lại lôi tên gian phu kia ra đôi vào cặp. Cái con rùa biển kia có đến công ty chờ em mấy lần, xem ra có vẻ rất coi trọng em, mà em lại nhiệt tình như lửa, đối đãi với nó khác hẳn tôi. Làm tôi tức đến phát rồ! Không thủ đoạn là không được!

Tôi biết cái con rùa biển này đang làm một hạng mục rất quan trọng với tiền đồ của nó, mà cái kẻ quyết định hạng mục kia lại phải xem sắc mặt tôi mà ăn cơm. Nhờ mưu kế của tôi, con rùa biển kia cũng ăn không ít quả đắng, vào lúc hăn gần như mất tất cả, tôi xuất hiện, cho hăn hai con đường để chọn, chọn sự nghiệp hay chọn tình yêu? Một bên sống chết rõ ràng, một bên tiền đồ chưa biết, rùa biển rất thông minh lựa chọn rút lui. Tôi đạt được mục đích, trong lòng có chút tức giận, một kẻ bất lực như vậy làm sao xứng đôi với bông hồng gai của tôi chứ?

Rùa biển lặn mất tăm, sắc mặt em cũng rất bình tĩnh, không có phản ứng gì đặc biệt. Lòng tôi dịu lại, xem ra con rùa biển kia cũng chỉ là đám người râu ria.

Tôi vẫn như cũ bám riết lấy em, còn em vẫn như cũ nói tôi không ra thể thống gì. Dần dần, dường như chúng tôi lại quen với việc này, em vẫn mồm mép chọc tôi, nhưng cũng không còn giữ thái độ hung dữ như trước. Phải rồi, bây giờ em còn để tôi đưa em về nhà, như thường lệ, vẫn không có lời nào dễ nghe: “Dù sao thì tôi cũng đã nói trước với anh rồi, anh không kiếm được gì từ tôi đâu, hậu quả tự mình gánh chịu.”

Người phụ nữ này thật có bản lĩnh, lợi dụng tôi rồi lại còn cao giọng. Hừ, đợi đấy, sẽ có ngày ông đây đòi lại cả vốn lẫn lãi, vác em về làm bà xã.

Có một ngày khi tan làm, xe cũng sắp đến nhà em, nhìn thấy bên đường

có hai người phụ nữ một già một trẻ đang lôi lôi kéo kéo, người già hơn đang mắng người trẻ, sau không biết như thế nào mà bà bác liền tát cô gái một cái, rất mạnh, tôi từ xa nhìn lại mà còn không chịu được run thay người này. Liễu Như Mi ở bên cạnh tôi lập tức thay đổi sắc mặt, quát lên một tiếng bén nhọn: “Dừng xe!”

Tôi theo phản xạ đạp phanh, còn chưa kịp dừng hẳn, Liễu Như Mi liền xông ra ngoài, dọa tôi thiếu chút nữa mất nửa cái mạng. Tôi vội vã chạy theo.

Liễu Như Mi một mạch chạy đến đứng giữa hai người, kéo cô gái trẻ ra sau lưng mình, nói với bà bác: “Bà làm cái gì vậy? Không được quấy rầy chị tôi! Hại con bà là tôi, bà tìm tôi tính sổ là được rồi.” Vẻ mặt của em vô cùng kích động, hoàn toàn không giống cái vẻ dửng dưng không thèm quan tâm như ở trước mặt tôi, dường như có chết cũng phải bảo vệ người sau lưng mình, tôi có chút ghen tị.

Bà bác kia nhìn thấy em tựa hồ càng thêm tức giận: “Tìm cô? Cô lấy gì bồi thường con tôi? Cô là đồ sao chửi ám người. Tôi đánh chết cô!” Nói xong liền xông lên đánh.

Tôi vốn tưởng rằng Liễu Như Mi sẽ một cước đánh bay bà bác kia, ai ngờ em lại không hề ra tay, chỉ cố gắng che chắn cho người phía sau, để mặc bà bác kia đấm đá túi bụi lên người mình.

Tôi đương nhiên không thể đứng yên nhìn người phụ nữ của mình bị người ta đánh, mặc dù chỉ là thì tương lai, vội vàng đi lên kéo bà bác kia ra. Không cẩn thận liền bị trúng mấy đòn của bà bác kia, bà bác kia ra tay cũng không nhẹ, đánh tôi đau chết đi được, trong lòng lại càng quặn đau, cô nhóc kia cũng bị chịu đau không ít.

Tôi đẩy bà kia ra rồi quát lớn: “Bà làm cái gì vậy? Còn đánh nữa ông đây cũng không khách khí.” Nếu không phải thấy bà ta cũng trạc tuổi mẹ tôi, tôi đã cho bà ta một cái tát từ lâu rồi.

Giờ phút này tôi cảm thấy vô cùng biết ơn cái bộ dạng xấu xí của mình, người ta nói lúc tức giận lại trông càng dữ tợn. Bà bác kia bị dọa lui về phía sau vài bước, phát ra tiếng cười lạnh rất khó nghe: “Ha ha, bộ dạng xinh đẹp quả nhiên là tốt, tâm địa độc ác như vậy vẫn còn có người

muốn. Anh bạn trẻ, cậu nên cách xa mấy cô này một chút, bằng không sau này cậu cũng giống như con trai tôi, không có kết cục tốt đẹp đâu.” Bà ta cứ như vậy cười lạnh rồi bỏ đi.

Tôi quay lại nhìn Liễu Như Mi đang ôm lấy khuôn mặt chị mình, giọng nói run rẩy, giống như muốn khóc: “Chị, chị còn đau không? Em xin lỗi.”

Chị em vẻ mặt lạnh lùng, tựa hồ như dấu tay đỏ hồng kia không phải khắc ở trên mặt cô ấy, nắm lấy tay em, dùng giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng nói: “Chị không sao.” Sau đó cũng không thèm liếc mắt nhìn tôi một cái xoay người bỏ đi.

Cô gái này thật lạnh lùng, bé con nhà tôi so với cô ấy vẫn còn có sức sống hơn.

Liễu Như Mi đứng trước cổng khu nhà mình nhưng lại không đi vào, đợi chị đi xa một chút mới lấy điện thoại ra ấn một dãy số, vừa để ý quan sát chị, vừa che miệng nói chuyện, tôi hoàn toàn bị hai chị em nhà này coi là gốc cây bên đường rồi.

“A lô, anh Dư, vừa rồi, bà kia lại đến nữa, chị bị bà ấy đánh ... vâng ... được, em đợi anh.” Giọng nói của em trước nay chưa từng mềm mại, lại còn thoáng mang theo chút ấm ức trẻ con, tôi nghe ra liền có chút lo lắng. Chả trách cái con rùa biển kia đi cũng không có cảm giác gì, thì ra còn có cái người gọi là anh Dư đứng đằng sau.

Tôi cắn răng, nhìn nhóc con kia đi qua đi lại nhìn ngó trên đường, hoàn toàn đã quên mất cái gốc cây là tôi đây. Tôi nhịn, âm thầm chuẩn bị nhìn xem cái tên gian phu tên là anh Dư kia ra sao, tôi sẽ cho hắn một trận tử tế!

Hơn 10 phút sau, một chiếc xe vội vã chạy tới, cửa xe bật mở, một người đàn ông lao xuống. Liễu Như Mi chạy đến: “Anh Dư, anh đến rồi, chị lên nhà rồi, cho anh này, đây là chìa khóa.” Tôi thở phào, thì ra không phải gian phu mà là anh rể. Có điều anh rể này nhìn rất quen mắt, à, là cái bộ mặt nham hiểm.

Người đàn ông kia nhận lấy chùm chìa khóa, cũng không vội vã đi lên, còn lộ ra vẻ tươi cười vẫn thường có: “Cảm ơn em đã báo cho anh. Mi

Mi, đừng đau lòng, mọi việc sẽ ổn cả thôi.” Mi Mi cái gì? Gọi thân thiết như vậy? Nghe mà lộn cả ruột.

Liểu Như Mi cứ như đứa trẻ làm sai truyện gì, ngoan ngoãn gật đầu: “Vâng, cảm ơn anh Dư, anh mau đi an ủi chị đi, em không sao, tối nay em sẽ đến chỗ bạn.”

Trước mặt tôi sao chưa từng tỏ ra ngoan ngoãn như vậy? Tuy rằng là anh rể, nhưng cũng chưa chắc đã yên phận, tôi gườm gườm nhìn cái mặt nham hiểm kia.

Anh ta hình như cảm nhận được ánh mắt của tôi, nhìn sang tôi liền ngạc nhiên một chút, lập tức tỏ thái độ tôi đây biết rồi nhá mím cười, gật đầu với tôi, vỗ vỗ vai Liễu Như Mi: “Anh lên nhà đây.”

Chờ mặt nham hiểm đi rồi, Liễu Như Mi ủ rũ quay ra ngoài. Tôi cũng đi theo, nghe thấy tiếng bước chân, em liền quay đầu lại: “Là anh? Sao anh còn chưa đi?”

Trên mặt em đầy vẻ mệt mỏi, áy náy còn có bối rối, không còn vẻ gương nanh múa vuốt của ngày xưa, tôi bất giác thấy lòng mình quặn thắt.

Tôi đi lên phía trước: “Tôi đưa em tới nhà người bạn kia.”

Em cả người vô lực ủ rũ hỏi lại tôi: “Anh cho là tôi thế này còn có bạn bè sao?”

“Ồ, cũng phải. Vậy em định đi đâu?” Em trái lại còn rất biết mình biết ta.

Em nói ra một cái tên khách sạn, tôi nhìn bộ dạng mệt mỏi của em, cũng không hỏi nhiều, đưa em đến khách sạn, thu xếp xong xuôi mới trở về nhà.

Sáng sớm hôm sau, cái tên mặt nham hiểm kia lại gọi điện cho tôi, hẹn gặp mặt.

Gặp rồi anh ta cũng không khách sáo mà đi thẳng vào vấn đề: “Chẳng

ngờ Mi Mi với anh lại qua lại với nhau, mọi chuyện chắc Mi Mi cũng nói hết với anh rồi chứ?” Nhìn thấy dáng vẻ mờ mịt của tôi, anh ta cười cười, “Vậy tôi nói đơn giản một chút, con trai bà hôm qua, vì cứu Mi Mi khỏi tai nạn xe cộ mà hai chân bị tàn phế, anh ta khi đó là người yêu của Như Lam, là chị Như Mi. Tuy rằng kẻ phạm tội đã bị trừng phạt nhưng người nhà này vẫn cảm thấy nhà họ Liễu nợ bọn họ, yêu cầu Như Lam về làm dâu bên đó. Như Lam không còn yêu anh ta nên đương nhiên đã cự tuyệt. Bây giờ, bà kia vẫn thường đến tìm hai chị em họ gây chuyện, ngày hôm qua anh cũng thấy rồi đấy. Tôi hy vọng chúng ta có thể hợp tác cùng giải quyết dứt điểm chuyện này ...”

Tôi ghét cái điệu bộ tự tiện ra quyết định của anh ta, liền ngắt lời: “Anh với người ta tranh nhau vợ, liên quan gì đến tôi?”

Anh ta vẫn cười cười như trước: “Sao lại là chuyện không liên quan tới anh? Không phải anh đang theo đuổi Mi Mi sao? Mi Mi vẫn luôn cảm thấy là mình hại Như Lam, nếu Như Lam không vui vẻ, Mi Mi cũng không vui, anh có thể vui được chắc?”

Tôi vẫn mạnh miệng như trước: “Đây cũng không phải lỗi của Mi Mi, muốn trách cũng phải trách tên lái xe.”

Hắn cười không ngừng, trông thật chướng mắt: “Vấn đề là Mi Mi lại không nghĩ vậy. Xét ở góc độ khác, nếu lúc trước anh ta không cứu Mi Mi, vậy người bị tàn phế sẽ là Mi Mi.”

Tôi nghĩ đến bộ dạng cô nhóc kia phải ngồi xe lăn, trái tim bất giác lạnh toát, không có sức lực để phản bác: “Nói đi, muốn tôi làm cái gì?”

“Tôi định đưa người kia ra nước ngoài điều trị, bên kia có thể làm trị liệu kích thích tế bào thần kinh, chữa khỏi chứng liệt nửa người, nhưng chi phí khá đắt, cần 300 ngàn đô la.” Không cần nói, chắc chắn là muốn tôi chi tiền rồi.

“Trong nước không chữa được sao?”

“Chữa được, nhưng anh muốn có một vết sẹo lù lù trước mặt mình hay sao?” Anh ta vẫn tủm tỉm cười như trước.

Tôi không muốn, cho nên tôi chi ra nhiều tiền hơn so với chữa trong nước, đem cái vết sẹo kia đến nơi mắt không thấy, tim không đau.

LINK Truyện:

Mau Nói Em Yêu Anh <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/mau-noi-em-yeu-anh-3791802.html>

LINK Chương này:

Chương 3: Đẹp trai thua chai mắt <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/mau-noi-em-yeu-anh-3791802/chuong-3.html>